

MADŽARI IN JUGOSLOVANI SO SE SPORAZUMELI

MADŽARSKA VLADA JE SPREJELA UKOR TER JE OBLJUBILA, DA BO PO MOŽNOSTI KAZNOVALA KRIVCE

Stotnik Eden svari pred prevelikim optimizmom. Sprejem Liginke sklepa je položaj znatno izčistil. — Najbrž bo sklenjena mednarodna pogodba proti teroristom. — Francoski zunanji minister ima največje zasluge za doseg sporazuma.

ZENEVA, Švica, 10. decembra. — Spor med Jugoslavijo in Madžarsko je deloma poravnal. Na večerni seji sveta Lige narodov je bil soglasno sprejet predlog stotnika Edena, ki obsoja atentat na kralja Aleksandra in zahteva občutno kaznovanje vseh krivcev.

Vsebinska sklepa se glasi:

— Svet Lige narodov soglasno obsoja zločin, čigar posledica je bila smrt viteškega jugoslovanskega kralja Aleksandra in francoskega ministra L. Barthoua. Ligin svet obsoja zločin ter izreka sožalje jugoslovanskemu in francoskemu narodu.

— Mi vztrajamo pri tem, da je treba vse, ki so za zločin odgovorni, najstrožje kaznovati. Dolžnost vsake države je, da ne podpira terorističnega gibanja v svojem ozemlju, ampak da ga skuša z vsemi sredstvi zatreti.

Sklep očita Madžarski malomarnost ter je odločno poziva, naj izstrebi teroristične tolpe ter naj si prizadeva izslediti in občno kaznovati krivce, ki so bili v zvezi z atentatom.

S tozadavnim sklepom so se sicer zadovoljili zastopniki vseh držav ter tudi zastopniki Madžarske in Jugoslavije, navzlic temu je pa stotnik Eden svaril pred prevelikim optimizmom ter odkrito izjavil, da še vedno obstajajo možnosti novih komplikacij.

Članice Male antante, Jugoslavija, Romunska in Čehoslovaška, so zelo ogorčene, ker se Madžarska in Italija neprestano pojavljata z zahtevami, da je treba revidirati meje, ki so bile določene pri versilleskih in poznejših pogodbah. Ta zahteva je najbolj ranljiva točka Male antante.

Ne toliko atentat na kralja Aleksandra, pač pa vprašanje revizije meja, je napotilo zunanje ministere držav Male antante, da so začeli pretiti z vojno.

Največja zasluga, da je spor že vsaj delom uravnan, gre francoskemu zunanjemu ministru Pierru Lavalu.

Laval je stavil dva predloga. Najprej je zahteval, da bi Madžarska sama uvedla preiskavo glede predgovodne atentata in kaznovala vse osebe, ki so bile soudeležene pri njem.

Drugi predlog se je pa glasil, naj se ustanovi mednarodno kriminalno sodišče, ki bi se borilo proti političnemu terorizmu. To sodišče naj bi bila stalna ustanova, ki naj bi imela pet članov.

Jugoslovanski zunanji minister Bogoljub Jeftić je sicer francoski predlog v principu sprejel, dostavil je pa, da se njegova država nikakor ne bo zadovoljila, da bi bil politični terorizem le "na papirju" preganjan.

— Mi zahtevamo bistvenih rezultatov, — je dejal Jeftić. — Našo skromnost svet napačno smatra za našo slabost. Ako Liga narodov ne bo mogla dati Jugoslaviji popolnega zadoščenja, bomo z Madžarsko direktno obračunali. Moje besede si lahko tolmačite na poljuben način.

Romunski zunanji minister Titulescu je v svojem govoru namignil, da so Madžari Azijati.

To je podžgalo turškega poslanika Tefvika Rudžija beja, da je vzkliknil:

— V tej dvorani je padla opazka o izvoru narodov. Čast mi je zastopati narod, ki je azijskega izvora, in upam, da nima nobeden namena žaliti nas.

Na galerijah je nastalo žvižganje in ploskne, in predsednik je le s težavo pomiril poslušalce.

Roosevelt proti zločinskemu valu

LESTEV BO NESREČA ZA HAUPTMANNA

Izvedenec je dognal, da je les isti kot v njegovi hiši. — Hauptmann je lestvo napravil doma.

Flemington, N. J., 10. dec. Državni pravdnik je naznanil, da je lesni izvedenec v zvezi z gozdarskim laboratoriju v Madison, Wis., Arthur Koehler, dognal, da je en klin lestve, katero je odvajalec rabil pri Lindberghovi hiši, prišel iz Hauptmannovega doma.

Koehler je lestvo mikroskopično preiskal ter o tem poslal svoje poročilo generalnemu pravdniku države New Jersey Davidu T. Wilentzu.

Po tem poročilu je razvidno, da je klin v lestvi polovica deske, ki je bila pribita na steno v drugem nadstropju B. R. Hauptmannovega stanovanja. Na desko so naslanjali lestvo, ki je vodila v podstrešje hiše.

To polovico deske je Koehler odtrgal ter jo poslal v New Jersey, kjer je bila dodeljena drugemu dokazilnemu materialu proti Hauptmannu.

Koehlerjevo poročilo ni bilo objavljeno v vseh podrobnostih. Znano pa je, da je Koehler dognal, da se ta klin po žilah in lastnosti razlikuje od drugih klinov lestve. Medtem pa so obe polovici primerjali med seboj in se popolnoma slagata. Celo posamezne luknje žebeljev se vjemajo. Dognano je, da sta oba kosa iz iste vrste lesa.

Dodatni Hauptmannov zagovornik Frederick A. Pope iz Somerville je rekel, da ne verjame izvedenecemu poročilu. "Ako bi bilo vse to res", je rekel, Pope, "bi že pred meseci objavili. Tega ne verjamem, ker sem trdno prepričan, da Hauptmann ni z odvedbo v nikakoli zvezi".

PRSTAN PRINCESE MARINE

London, Anglija, 10. dec. — Prva oficijelna fotografija princeze Marine kaže, da Marina poročnega prstana ne nosi na levem prstanu. Visoka angleška ženska družba je začudena, da se princesa drži običaja grške cerkve ter nosi poročni prstan na desnem prstanu. Princ Jurij je pri poročnih opravilih v westminsterski katedrali nataknil prstan na njeno levo roko, pozneje pa, ko je oba poročila grški arhimandrit v Buckingham palači, ji je snel prstan z leve roke in ji ga nataknil na prstanec desne roke.

Pozneje je arhimandrit častnikarim poročevalcem priznal, da je opravil poročno opravilo ter je dodal: "To je običaj naše cerkve in vojvodinja bo vedno nosila poročni prstan na svoji desni roki".

UPRAVIČENE ZAHTEVE INVALIDOV

Invalidi se bore s policijo z bergljami. — Njihovo poslanstvo je sprejel zastopnik ministrskega predsednika.

Pariz, Francija, 10. decembra. — Že več tednov si težko poškodovani pariški invalidi prizadevajo preprečiti znižanje pokojnine, katero je odredila vlada, in zbuditi javno zanimanje za svojo stvar. Navadno so se zbirali sredi mesta na Place de l'Opera in postavili so se tudi na najživahnejše ulice, da so ovirali promet.

Sedaj se pripravljajo na posebno veliko demonstracijo. Ubogi pohabljeni so se pripravljali, da korakajo čez Place de la Concorde in so nosili velike napise, na katerih je bilo brati, da dobivajo francoski pohabljeni samo tretino, v najboljšem slučaju polovico podpore, katero dobivajo njihovi ameriški in nemški tovariši.

Na Place de la Concorde pa so zadel na močno vrsto policije in republikanske garde.

Policisti in gardisti so spočetka skušali veterane samo razgnati ter jih posvariti, da ne ovirajo pouličnega prometa.

Demonstranti pa so bili gluhi za vse opomine ter so pričeli policiste in gardiste pretepati s palicami in bergljami, tako da je bila policija prisiljena poslušati se svojih službenih palic.

V tem pretepu so bile na vsaki strani ranjene tri osebe.

SLAB ALKOHOL UNIČIL 17 ŽIVLJENJ

Portland, Ore., 9. decembra. Tukaj je umrlo sedemnajst oseb, ker so uživale lesni alkohol. Več so jih morali odvesti v bolnišnico.

JOSE MACIA UMRL

Barcelona, Španija, 9. dec. Danes je umrl v Villanueva Geltru Jose Macia, brat pokojnega katalonskega predsednika Franciscu Macia.

AVSTRIJSKI NAZLI V NEMČIJI

Bremerhafen, Nemčija, 10. decembra. — 2000 avstrijskih nazijev, ki so bili po izjalovljeni revoluciji v Avstriji internirani v Jugoslaviji, je prišlo v Bremerhafen na parnikih Cordova in Der Deutsche. Ko so se izkrcali, so bili razdeljeni v tri skupine ter so bili poslani na različne kraje.

En vlak jih je odpeljal v Hamburg, drugi v Stuttgart, tretji pa v neko berlinsko predmestje.

Med njimi je bilo tudi 200 žena in otrok. 28. novembra so odpotovali s Sušaka.

TRACEDIJA NA GALAPAGOSU

Prebivalci modernega raja so večinoma pomrli. Dr. Ritter je umrl za srčno kapjo. — Kraljica je izginila.

Los Angeles, Cal., 10. dec. Eva brez Adama na Galapagos otokih bo šla domov. Njen raj je razdril padeč fantastičnega kraljestva, kateremu je vladala "kraljica", čije vladarske obleke so bile kratke svilnate hlače, žezlo pa majhen revolver, ki ji je na svilnati niti visel ob boku.

Toda kraljica je izginila. Adam na Galapagos dr. Friedrich Ritter je 21. novembra umrl za srčno kapjo.

In tako je moderna Eva, gospa Dora Strach Koerwin povedala učenjaku iz Los Angelesa, kapitanu G. Allen Hancocku, da je pri volji vkrcati se na njegovo ladjo Valero III. in bo odpotovala v Berlin, od koder je pobegnila pred šestimi leti.

Hancock je po radio sporočil, da bo Koerwinovo odpeljal v Guayaquil, v državi Ecuador. Tam ji bo Hancock kupil novo obleko ter ji bo preskrbel vozni listek v Nemčijo.

Le ta 1928 je povabil zobozdravnik dr. Ritter v svoje stanovanje v Berlinu svoje prijateljce. Tedaj se je dr. Ritter poslovil od svoje žene, gospe Koerwinova pa od svojega moža, ter sta šla v svet, kjer sta upala, da najdeta raj daleč od civilizacije. Tako sta prišla na nek otok Galapagos skupine, kjer sta živela brez obleke kot Adam in Eva srečno, navzlic temu, da sta se morala boriti proti vremenskim neprivikam. Dve leti pozneje je prišla k njima nova nemška družina, Alb. Charles Wittmer z ženo in 12-letnim sinom.

Pred tremi leti pa je še nedanoma prišla baronica Eloise Bonquet de Wagner iz Pariza z dvema moškima. Baronica so je takoj razglasila za kraljico kolonije.

Baronica pa je sedaj izginila skupno z enim svojim spremljevalcem dr. Robertom Philipsonom. Drugi njen spremljevalec dr. Alfred Rudolf Lorenz pa je postal žrtev žeje in njegovo truplo je bilo najdeno pred tremi tedni na nekem otoku, ki je bil oddaljen 100 milj od kolonije.

Kapitan Hancock je povedal gospej Koerwin, da njena mati gospa Strach v Berlinu želi, da bi se vrnila k njej. Ker za njo sedaj na Galapagos ni več raja, se bo vrnila k svoji materi.

PARNIK V NEZGODI

Japonski parnik "Victoria Maru" je zašel na Atlantiku v strašen vihar. Kot pravi radijsko poročilo, je valovje odneslo s krova dva častnika in sedem mornarjev. Parnik ima petinideset mož posake.

PREDSEDNIK JE POZVAL VSE DRŽAVLJANE K SODELOVANJU

WASHINGTON, D. C., 10. decembra. — Predsednik Roosevelt je govoril nocoj pred konferenco, čije svrha je izstrebljenje zločinov. Konferenci predseduje generalni pravdnik Cummings. Predsednik je rekel, da morajo pri tej veliki nalogi sodelovati vse državne in zvezne oblasti ter vsi posamezniki.

MOBILIZACIJA V BOLIVIJI

Bolivija bo postavila novo armado za Chaco. Vpoklicani moški od 31 do 49 let. — Paragvajci pritiskajo.

Buenos Aires, Argentina, 10. decembra. — Bolivijska vlada je sklenila, da odredi splošno mobilizacijo cele moške sile dežele, vključno rezerviste med 31 in 49 leti. Rezervisti bodo uporabljeni za pomožno armado v drugi vrsti obrambe ter bodo opravljali delo za fronto, kot prevoz provijanta, telefon, brzojav itd.

Pomožno službo bodo v bodoče opravljali samo moški, ki niso sposobni za aktivno službo. Na ta način bo štela ta armada od 100,000 do 150,000 mož.

Medtem pa nadaljujejo Paragvajci močno ofenzivo na petih frontah ter upajo, da bodo končali vojno z orožjem, predno bo mogla biti ta nova bolivijska armada mobilizirana in poslana v Chaco.

Paragvajska javnost se bolj zavzema za prisiljen mir, kakor pa za mir s pogajanjem, kakor ga priporoča Liga narodov. Po poročilih iz Assuncion je mogoče posneti, da se paragvajska vlada pripravlja, da odločno odkloni Ligin pogoje.

Poročila iz La Paz naznanjajo, da je bolivijska vlada brezpogojno sprejela Ligin predloge za mir. Paragvaj bo pogoje najbrže zavrgel z zadržkom, da sedanja Tejadova vlada ni ustavna in da bo prihodnja vlada zavrgla vse, kar bo storila sedanja vlada.

Paragvajci pravijo, da je predsednik Salamea svoj odstop naznanil narodu, ne pa kongresu, ki ni niti razpravljal o tem, ako njegov odstop sprejme. Vsled tega je Tejadova vlada samo začasna in je nevarno prenehati s sovražnostmi na podlagi obljub take vlade.

Odlični Paragvajci pravijo, da je Paragvaj spočetka hotel skleniti mir pod pogoji, katere je Bolivija zavrgla. In tedaj so bili Paragvajci na mnogo manj ugodnem stališču kot pa Bolivijci. Od tedaj pa so Paragvajci premagali Bolivijce s svojim orožjem in so vjeli 25 tisoč Bolivijcev, enako število pa jih je tudi padlo.

Na konferenci je bilo zbranih kakšnih petsto moških in žensk — policijskih načelnikov, šerifov, pomožnih šerifov, okrajnih pravdnikov ter učiteljev. Po svojih delegatih so bili zastopani skoro vsi deli dežele.

— Potrebno je — je dejal predsednik — da spoznamo važnost splošne akcije. Skrbeti moramo v prvi vrsti, da se bo število zločinov zmanjšalo. To bo najlažje doseči, ako bodo pristojne oblasti skušale izslediti vsakega zločinca in ga kaznovati.

Roosevelt je priznal, da tvorijo največjo nevarnost zločinci, ki se pod parolo nahajajo v svobodi.

— Zločin je znamenje socialnega nereda — je dejal. — Edino sredstvo proti temu je povečati zmoglosti zasledovalnih organov, ter napraviti red tam, kjer vlada nered.

MILIJONARJI SE MNOŽE

Leta 1929 je bilo 513 milijonarjev, lansko leto samo 46. — Ford ima največje dohodke.

Washington, D. C., 10. dec. Ameriški milijonarji se zopet vračajo!

Za leto 1933 je naznanilo 46 Amerikancev svoje dohodke, ki znašajo nad milijon dolarjev, kakor naznanja leto poročilo zakladniškega urada.

Leta 1932 je bilo samo 20 milijonarjev, leta 1931 jih je bilo 77 in ob vrhunec prosperitete leta 1929 jih je bilo 513.

Skupni dohodki ameriških davkoplačevalcev v letu 1932 so znašali \$10,845,653,532 in od tega je zvezna zakladnica sprejela na dohodninskem davku \$372,967,761.

Imena 46 milijonarjev državni zakladniški urad ne objavlja, naznanja pa, da je samo en navedel dohodke nad \$5,000,000, trije do \$4,000,000, drugi pa so imeli dosodkov od enega do enega milijona in pol.

Ameriška javnost sedaj ugiblje, kdo bi bil oni milijonar, ki ima dohodkov nad 5 milijonov dolarjev. Pri tem bi prišli v poštev Henry Ford, Andrew W. Mellon in John D. Rockefeller, ml. Med temi pa je najbrže Ford, ki ima največ dohodkov.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Schuler, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Do celotnega leta v Ameriko in	Za New York na celotno leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Do celotnega leta	Za inozemstvo na celotno leto	\$7.00
Do celotnega leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Dopisni bres podpis in osebnosti se ne prilebujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3578

RAZOROŽITVENA KONFERENCA

Po dolgem presledku se je predsedstveni odbor konference za razorožitev zopet sestel k seji.

Ko se je pred meseci konferenca sama na nedoločeno lobo razšla, je ni spremljalo mnogo iluzij. Malokdo je verjel, da pride sploh še do njene obnovitve.

Le predsednik Arthur Henderson je ostal optimist; on ni izgubil vere v bodočo mednarodno konvencijo, ki — kakor je prepričan — ozdravi psihozo narodov, izvirajočo iz strahu pred vojno.

Seveda si tudi Henderson ne prikriva, da je današnji nemirni čas malo ugoden za dosego visokega cilja, ki si ga je stavila konferenca, ko je bila poklicana v življenje.

Ni mu treba daleč obračati oči, da spozna, kako daleč je Evropa od onega razpoloženja, iz katerega bi moglo vzkliti medsebojno zaupanje narodov.

Kamor se obrnemo po svetu, od vseh strani slišimo žvenket orožja. Če bi bil resničen stari rek, da mora pripravljati vojno, kdor želi mir, bi smeli reči, da morda še nikdar ni bilo toliko miroljubnosti, kakor danes. Seveda miroljubnosti, oborožene do zob.

Ni še dolgo tega, kar so se postavljali konkretni razorožitveni programi. Bili so izgotovljeni različni, brez dvoma dobro in tudi resno misljeni koncepti, po katerih naj bi se posameznim narodom in državam začrtale neprepeljive meje, do katerih bi se smela razviti njih vojna pripravljenost.

Danes o teh omejitvah nikdo več ne razpravlja, niti ne govori o fiksiiranih vojaških efektivih, o napadalnem ali o defenzivnem orožju.

Niti o omejitvah za zračno vojno, o prepovedi strupenih plinov in kar je bilo takih popularnih tem, ni več govora. Vsaj ne v oficijelnem okviru razorožitvene konference.

Borba za "ravnopravnost" je ostala pri zeleni mizi neodločena. Kako se rešuje v praksi, vidi vsakdo, kdor ni slep.

Že lani se je vedno manj govorilo o razorožitvi in je stopalo v ospredje zgolj vprašanje, kako naj se nova oborožitev omeji, ali vsaj reglementira.

Program, ki ga je razvil Hendsen te dni v Ženevi, se tiče samo še kontrole fabrikacije in trgovine orožja, javnosti vojaških budžetov in ustanovitve stalne razorožitvene komisije, — tedaj vprašanj, ki so v primeri s svoječasno nalogo razorožitvene konference stranskega, več ali manj podrejenega pomena.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga na tam, je potrebno, da se poučen v vseh stvarih. Vse naše dolgoletne skušnje vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vam potrebne preskrbiti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se skupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratno dovoljenje, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjša stroška.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in splošna navodila vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Dopisi. Iz Jugoslavije.

Brooklyn, N. Y.

Božič in novo leto sta zopet pred vrati, ali kakor bi rekli po ameriško "Around the corner", in naša družba, ki skrbe za primerne zabave, mora zopet misliti na to, kaj bodo nudila svoji naselbini ob teh praznikih.

Tako ima Slovensko pevsko društvo "Slovan", kar dve prireditvi na svojem programu za božične praznike in sicer priredi na sveti dan, 25. decembra, Božičenjo s sv. Miklavžem (Santa Claus) in pa "Silvestrovanje" na Silvestrov večer dne 31. decembra. Obe prireditvi se vršita v Slovenskem Narodnem Domu na 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Božič s svojim Miklavžem je v prvi vrsti praznik otrok, torej tudi praznik naših slovenskih otrok.

Stara "Slovanova" navada je, da priredi "Miklavževanje" za otroke svojih članov in njihovih prijateljev Letos pa želi to svojo prireditev razširiti na vse slovenske otroke v Greater New Yorku, ter je to že sporočil po radiogramu sv. Miklavžu ter mu naročil, da pripravi za naše otroke dosti večji koš kakor prejšnja leta.

"Slovan" zato poziva vse slovenske stariše v Greater New Yorku, brez vsake razlike, da sporoče, če imajo kako posebno naznanilo za sv. Miklavža na "Slovanovi" božičnici, bodi v obliki posebnega naročila ali pa paketa za njihove malečke, kakor tudi za odrasle. To lahko sporoče "Slovanovim" članom osebno, ali pa tudi na: Santa Claus c/o "Slovan", Slovenski Narodni Dom, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

"Slovan" se hoče potruditi, da bo njegova božičnica nudila dosti užitka tako otrokom kakor tudi odraslim, ter da bo zlasti za našo mladino "special treat". "Slovan" je naročil Miklavžu, da naj prinese seboj dovolj daril, da noben navzoč slovenski otrok ne ostane brez darila.

Tudi "Slovanove" zabave na Silvestrov večer so bile vsako leto dobro obiskane, kar dokazuje, da naši rojaki iz izkušnje prejšnjih let vedo, da je na njih res tako pristna in neprislusna zabava, kakršne si človek želi ob času, ko staro leto zatone v večnost in nastopi novo. "Slovan" bo skrbel, da tudi ta njegova prireditev ne bo zaostajala za enakimi v preteklosti, in jo bo skušal celo izboljšati.

Torej na svidenje! S pevskim in rojaškim pozdravom!

Za Slov. pev. dr. "Slovan":

A. Svet, tajnik.

Ely, Minn.

Dne 4. decembra je bila v mestu Ely, Minn. volitev mestnega župana in treh aldermanov. Štefan Banovec, ml., ki je ronal za župana, je dobil 1013 glasov večine nad svojim oponentom John A. Harri-jem, sedanjim županom. Take zmage še ni bil noben kandidat deležen za mesto župana v zgodovini našega mesta. Za aldermane so bili izvoljeni vsi trije Slovenci: Frank Schweiger, John Slobodnik in Martin Skala, ml. S sedanjim aldermanom bo 5 članov v mestni administraciji prihodnje leto.

V Duluthu je bilo ponovno štetje glasov za mesto county commissionerja med Martinom Gundersinom in našim rojakom Jožefom Verantom. Mr. Verant je bil dne 6. novembra dobil 18 glasov večine, a pri ponovnem štetju je dobil še nadaljne štiri, da je sedaj 22 glasov večine za J. Veranta. Naše iskrene čestitke. P.

V glavo se je ustrelil in odšel peš v bolnico.

Te dni se je ustrelil v glavo zagrebški hišni posestnik Julije Žurkovski. Prihiteli so stanovalci, toda mož ni hotel povedati zakaj si je hotel končati življenje. Poklicali so rešilni avto, da bi odpeljali Žurkovskega v bolnico, pa je dejal, da ga ni treba nositi, ker pojde sam, češ, da lahko hodi. Bil je ves okrvavljen in tako je prišel do rešilnega avtomobila, kjer si je za premissil, da je legel na nosilnico. V bolnico pa le ni hotel biti odnesen. Vstal je in odšel peš v prvo nadstropje v operacijsko dvorano, kjer je legel na operacijsko mizo, da so ga operirali. Krogla mu je sicer prodrla lobanjo, pa najbrž ni možganov toliko poškodovala, da bi bil Žurkovski umrl.

Črna nehvaležnost.

O njej more zapeti ganljivo pesem kmet Miroslav Milošević iz Starega Adžibegovca. Milošević je v Veliki Plani prodal pitano svinjo za 1500 dinarjev. Ker je tako napravil dober posel, je povabil svoja prijatelja Svetislava Margetiča in Vojislava Kostića na čašo vina. Pili so v Veliki Plani vse popoldne in so se zvečer napotili domov proti Staremu Adžibegovcu. Ko so bili že blizu domače vasi, je Margetič zvrnil pijanega Miloševića v čestni jarek, nakar je priškolil Kostić in mu zasadil nož v prsi. Naposled pa sta mu še izvlekla iz žepa listino s 1400 Din izginila. Miloševića je težka rana na prsih hitro iztreznila. Začel je klicati na pomoč. Po sreči so ga slišali nek kmetje, ki so prihajali k zdravniku, odtam pa v bolnišnico. Obvestili so tudi orožništvo, ki je še istega večera prišlo oba napadalec in ju vtaknilo pod ključ. Dobra prijateljstva sta se izgovarjala, da sta napadla in oropala svojega prijatelja v pijanosti.

Žena razsekala moža s sekiro.

V Mali Ivanici pri Grocki se je dogodil zločin, kakor jih pač res malo pozna dnevna kronika. Kmet Svetozar Žmuvčič je bil nepoboljšljiv pijanec, ki je v svoji neprestani pijanosti strahovito mučil svojo ženo in otroke. Dvajset let je uboga žena živela v tem nesrečnem zakonu, vse upajoč, da se

bo mož poboljšal, toda bilo je ravno nasprotno. Vedno bolj je pijančeval in vedno bolj mučil njo in otroke. Ko so otroci že kolikor toliko odrasli, so branili mater pred očetovim nasiljem, kar je pijanca le še bolj razvnelo. Vsa vas je obžalovala ubogo ženo. Ko pa je oni dan Svetozar zopet prilo-mastil pijan domov in hotel pretepati ženo, sta ga ona in najstarejši sin, ki ima 18 let, pograbila in zvezala, nakar se je nekoliko pomiril. Toda ko je odšel sin iz hiše, je zopet začel zmerjati in preklinjati. Tedaj je ubogi ženi prekipelo. Pograbila je sekuro in ga z ostrim udarila po glavi, da mu jo je razcepila. Kakor zblaznela se je nato še vrgla nanj in ga začela daviti. Ko se je zavedla in videla, da je mož mrtel, je pustila mrtelca v sobi na tleh in odšla v občinsko pisarno in se sama ovadila.

Smrt zadnjega člana Jelačićev rodbine.

V Zagrebu je umrla 76-letna Anka Jelačićeva, hči Gjuro grofa Jelačića, ki je bil zadnji nosilec časti "podkapetana kraljevine Hrvatske" l. 1861. in brat bana Josipa Jelačića. Z Anko je izumrl stari hrvatski plemiški rod, ki je izhajal iz Bosne s področja stare "turške Hrvatske". Nekrolog Anke je ob enem nekrolog Jelačićev rodbini, ki je zapustila markantne spomine v naši zgodovini. Pokojna Ana Jelačićeva je bila velika dobrotnica raznih dobrotelčnih ustanov in vseh siromakov, ki so se zglasili v Novih Dvorih, na stari posesti Jelačićevega rodu.

Z okovi vred je pobegnil.

Svetoslav Čorbić je po poklicu — tat. Vse svoje življenje je kradel in samo kradel. Obsojali so ga in zapirali, toda nikdar ni svoje kazni presedel do konca. Vselej je pobegnil. Pred vojno so ga zaradi tatvine zaprli v Kraljevu. Prekopal je zid in pobegnil. Do leta 1928 potem ni bilo slišati o njem. Tedaj pa so ga zaradi tatvine prišli v Užicu in je bil pod izmišljenim imenom obsojen na 15 let, ki naj bi jih presedel v Sremski Mitrovici. Toda je zopet pobegnil. Pojavil se je baje nato v okolici Čačka in tatvine so se vrstile druga za drugo. Lani so ga vjeli in so našli v neki skriti podzemnici celo skladišče ukradenih reči. Tik pred sodno razpravo je

Čorbić "obolel" pa so ga prepeljali v čačansko bolnišnico, od koder pa je v nekaj dneh pobegnil. Pred mesecem dni so ga zopet zalotili. Sodišče mu je prisodilo devet let. Ker se je pritožil proti razsodbi, ga niso prepeljali v kaznilnico, temveč je ostal v sodnem zaporu v Čačku s težkimi okovi na nogah. To ga pa očividno ni preveč oviralo, kajti je v zaporu, kjer je sedel s tremi drugimi jetniki, ko so ti zaspali, prekopal 70 cm debeli zid in pobegnil z okovi vred. Pa ga sedaj zopet iščejo.

Očeta je ubil.

Martin Blažeković, kmet v Donji pri Slavonskem Brodu, je imel sina edina. Mladi Mijo je bil priden in delaven, toda oče ga nikakor ni mogel trpeti. Kakor da bi ne bil njegov, ga je ob vsaki priliki ali sunil ali udaril in ga venomer gonil od hiše. Tako se je zgodilo tudi 12. avgusta, da ga je začel pretepati brez povoda in se je naposled zadržal nad njim, naj mu za vedno izginje izpred oči. Tedaj pa se mu je Mijo uprl, češ, zakaj ga sovraži in goni od hiše. Očeta je ta sinov odpor toliko razjezil, da je pograbil puško in sprožil proti sinu. Po sreči pa se je Mijo toliko umaknil, da ga strel ni zadela. Oče je nato odšel z doma, a ko se je vrnil, sta se spet sporekla s sinom in je oče zopet pograbil puško. Dva strela sta počila, pa zopet po sreči nista zadela. To pa je sina toliko razvnelo, da je skočil po kol. Videč to, je oče zopet hotel streljati, ali v tem je zakričala mati: "Mijo udari ga, ko te hoče ustreliti!" nakar je Mijo, ubogajoč mater, udaril očeta s kolom po glavo, da se je takoj ves krvav zgrudil na tla. Po dveh urah je oče izdihnil. Mijo se je pred sodiščem branil, da ni hotel ubiti očeta, temveč se samo braniti. Sodišče je njega obsodilo na pet let ječe, mater, kateri se je očitalo, da ga je nagovarjala k zločinu, pa na dve leti.

MACEDONSKI VSTAS OBTOŽEN

Sofija, Bolgarska, 9. dec. — V Macedoniji se je sestalo vojno sodišče in obtožilo umora macedonskega revolucionarja Ivana Mihajlova, kateri je pobegnil iz Turčije ter živi sedaj v Bolgarski v izgnanstvu. Mihajlov je umoril arhitekta Marljeva.

O P O M I N.

Vsi oni, ki mi kaj dolgujejo, naj se javijo, če ne, jih bom omenil s polnim imenom. Frank Logar, 65 Maple Street, Richwood, W. Va.

BLAZNIKOVE Prati ke

za leto 1935
IMAMO V ZALOGI
Cena 25c
s poštino vred.

V kratkem bo gotov Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za l. 1935
Cena 50c

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

Fant se je zaljubil v lepo dekle, in tudi ona ga je rada imela, kakorhitro je kupil avtomobil.

Vse večere sta se vozila po samotnih cestah. Vse večere in vse nedelje.

Astomobil jima je bil sredstvo za kramljanje in razkrievanje ljubezni.

Nekoč, ko sta bila v najhujšem diru, ju dohiti na motornem kolesu mož postave.

Z eno roko je fant držal kolo, z drugo je pa dekleta objemal.

— Z obema primi — je zatulil mož postave in vlekkel iz žepa zapisnik, da zapiše ime in naslov in številko kare presečenega zaljubljenca.

— Z obema primi! — je še enkrat zatulil — primi vendar z obema rokama!

Fant je kar popolnoma ustavil in rekel važno:

—Nak, z obema je pa ne bom objel. Nisem neumen. Saj lahko v jarek zavozim.

Naše življenje je kratko, toda dolgočasje ga precej podaljša.

Profesor je predaval o zvezdoslovju ter pokazal zvezdo, ki je znana po imenu Veliki Medved.

Zvezda je oddaljena od naše zemlje milijone in milijone milj. Ime Medved ni pravilno. Po latinsko se ji pravi "Urza" ali Medvedka po naše in je torej ženskega spola.

Presenečen poslušalec se skloni k svojemu sosedu rekoč:

— Presento mora imeti dekle dobre oči, da na tako veliko razdaljo razloči.

V desetih letih enkrat človek potrebuje svojega soseda.

Mlad profesor je sedel s svojo ljubico v vrtni lopi. Objemala sta se in poljubovala, naenkrat je pa pričelo grmeti.

Toda profesor je profesor. Med objemi in poljubi je štel bliske, pazil kako so dolgi in sproti računai, koliko elektrike je v vsakem.

Kmalu se je zvedrilo. Pred odhodom je rekel dekletu:

— Precej natančno sem izračunal, da je bilo v tem viharju potrošene elektrike za dvanajst milijonov dolarjev.

Ona si je nekoliko popravila lase ter strastno odvrnila:

— Kaj, za dvanajst milijonov dolarjev? — In je smeje in pomembno dostavila:

— Pa se je izplačalo, kaj ne?

Reči ženski, da je lepa, in bo v kratkem znorela.

Duhoviti možki in čustvena ženska sta debatirala. Med možkim in žensko je naprestana vojna — je rekel on. — Ženske osvajajo —

— Moški pa neprestano uha-jajo preko meje — dostavila ona.

Mrtveci odpirajo živim oči.

Žena je je tožila moža za ločitev zakona.

Na sodnikovo vprašanje, čemu se hoče ločiti, je odvrnila, da zato, ker njena lepa in mlada služkinja nosi njeno spodnje perilo.

— To vendar ni noben vzrok za ločitev, če ste kaj takega opazili.

— Saj nisem jaz opazila — je rekla — ampak moj mož je opazil.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HERFORD JOZA:

MEJICA

Peč je pela. Veter, ki se je podil okoli voglov in dimnikov, je skozi veže in peč piskal. Peč, stara kranjska, je že rezala, med posameznimi lončenimi izdelki je kugal v mračno hišo plamen z veselimi, živimi, toplimi očesom.

Cene se je tiščal na peč, gledal nekam izpod čela skozi okno in koval načrte. Zunaj je padel sneg. Drevje je bilo že nizko povešeno, sneg pa je nenehoma padal. Komaj da si videl v bližnji Strmec, Grmada in Tošč sta se zavijala v gosto sneženo meglo.

Brr — pusto je v hribih, če sneži. Tiščil se peči in mislil, delaš načrte, kaj boš, ko bo lepo; boš šel smučat s sodovimi dogami, morda se boš šel sanjkat, samo, da te ne bo dobil resno-strogi oče ali pa še celo hlapec Gašper, s katerim je imel Cene večer križ. In prav, ko je najbolj snežilo, ko je grmovje že zginevalo v snegu, se je v Cenetovi butici posvetilo. Smuknil je s peči, pa šel iskat Gašperja. Dopovedoval mu je in dopovedoval, pa nista se pogodila. Cene je poskusil zadnje: obljubil je Gašperju klo-

baso za čikanje; še je imel nekaj okroglega od jeseni, ko je prodal krte. Gašper se je vdal. Vzel je nerodne stare škarje in odrezal domači kobili Luci nekaj dolgih žim iz repa. Ko jih je dal Cenetu, je še zagodrnjal: "Če te dobi oče, meni nič mar."

Kuštrovec se je spet vtihotal pil v hišo in tiho ždel na peč. Iz dolgih žim je delal zanke.

Še preden je zapadel sneg, ko so se pasli živino zunaj, je opazil rumenokljune, rjavooke brinjeve, ki so pribežale pred silnim snegom v naše kraje in se pasle po polnem brinju. Teda je že Cenetu dišalo njih sočno meso, toda ni jih mogel loviti. Zmenila sta se s krivogledim Tomažkom, s izom vasknega čevljarja, prvim potepuhom v vasi, da bosta lovila brinjeve, čim zapade sneg; pekla jih bosta pri njih, ko ni nikogar doma. Oče je hodil šivat od hiše do hiše, sin je pa pasel kozo in lenobo, zraven pa uganjal vse one mladostne neudnosti, ki so lastne knečkin fantičkom-potepinom. Poleti je nabiral jagode, robidnice in brusnice, stikal za gnezdi in

gobami, lovil ptice na "durce" in na zanke, pobiral iz potoka pisane postrvi in rake. Cene je moral preskrbeti žimo in plesti zanke, to ga je Tomaž že naučil.

Jutro se je sivilo, ko je bil Cene na poti v Solo, toda ni mu bila mar šola, mar mu je bil Tomaž in brinjeve. Previdno se je oziral, če ga kdo ne vidi. Kmalu so ga skrite smreke, ki so rastle po Sušniku. Tam ga je že čakal Tomaž, ki je prišel iz sosednje grape. Na lepo obrežno planoto, kjer je burja spihala sneg, pod vrhom Sušnika sta šla. Roj ptičev je vreče zletel v smreke — brinjeve so se pasle.

Cene je nabiral jagode. Tomaž pa je steptal sneg, ped široko in seženj dolgo, zasadi ob straneh vejice; ob poti sta to napravila, pa pritrtil med vejicami zanke, ki so bile na majhnih količkah. Okoli njih pa je posul jagod, ki mu jih je prinesel Cene. V tili, mrki gozdi sta šla. Čez kake pol ure pa sta imela že tri brinjeve. S skrivnostnim nasmehom sta šla z mrtvinimi ptičkami v gr-

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET

po, v staro Tomaževo bajto. Čez kake pol ure je bila pečenka že gotova. Obema je šla v slast. Lovea s svojim plenom.

Opoldne je prišel Cene brezskrbno domov, vse je lepo mirno prešlo, le jed mu ni dišala. "Če nočeš, pa nič," mu je dejal oče. Gašper pa ga je sumljivo pogledal izpod čela, tako, da je mali falot zardel in povetil oči.

Popoldne ga je pričelo po trebnju ščipati in viti, da se je jokaje zvijal na peč. Cene je zbolel, brinjeve so bile slabo pečene. Par dni je ostal doma. Gašper ni dobil klobase za čik, pa je fanta izdal.

Kmalu je ozdravel, pripomogla je k temu leskova mast, s katero ga je oče namazal po zadnji plati, zakaj Cenetov oča niso pustili, da bi se njihov sin pajdašil s krivogledim Tomažem.

Ta je bil Cenetov prvi in zadnji lov na brinjeve.

S sekiro nad očeta.

V Allernu pri Tullnu na Nižjem Avstrijskem sta vsak na polovici posestva živel Alois Gaidosch in njegov istoimeni sin. Med seboj sta se že dolgo prepirala, in to ne samo zaradi slabih gospodarskih prilik, ki so tlačile prezadolženo posestvo, tembolj več tudi zaradi tega, ker se je sin bolj nego za delo zanimal za zabave.

Pred nedavnim se je seznanil mladi z neko cestno evko, ločenko, ki jo je spravil enostavno k sebi domov. Nekaj dni se je skrivala v njegovi sobi, potem jo je izsledil stari, ki jo je po hudem prerekanju spodil iz hiše.

Kmalu potem je Gaidoschu iz skednja zmanjkalo več vrec žita. Polastil se jih je bil njegov sin, jih v Tullnu prodal, z izkupičkom pa poiskal svojo ljubico in jo privedel zvečer v domačo vas, kjer ji je bil pri sosedu našel sobo. Potem je odšel v spalnico svojega očeta in ga brez vsakega prepira ubil. Kakor je pokazala poznejša preiskava, mu je s 16 udarci s sekiro raztrgal lobanjo.

Truplo je pustil v spalnici, ki jo je zaklenil. Sosedom, ki so ga naslednje dni vpraševali, kjer je oče, je odgovorjal, da je odšel k neki bolni teti na Čehoslovaškem. Toda ta se je te dni sama pojavila v Allernu in tedaj se je moral odločiti, da naznani orožnikom, češ da je oče izginil neznano kam. Sledila je preiskava, ki je odkrila razpadajoče truplo in spravila morileca v zapor. Aretirali so tudi njegovo ljubico, ki pa po vsej priliki ni ničesar vedela o zločinu. Pač pa so našli med njenimi stvarmi dnevnik, v katerega je vsak dan natančno zapisovala svoje doživljanje in ki pripovedujejo za čas po umoru, da se je obnašala ljudem, da Gaidoscha hipoma spreminilo, kakor da ga tlačijo težka skrb.

Št. 3. Testament
Spisal Ivan Rozman. Ljudska drama v 4 dejanjih, broš. 35
Št. 4. Poletne klasje
Spisal Cvetko Golar. Izbrane pesmi; 184 str., broširano... 30
Št. 7. Andersonove pri-povedke
Za slovensko mladino priredila Uta. 111 strani, broš. 35
Št. 6. Ljubosumnost
Spisal Ladislav Novak... 30
Št. 8. Akt štev. 115
Spisal Emil Gabornau 75
Štev. 9. Problemi sodob. ne filozofije
Spisal univ. prof. dr. Fr. Weber. 347 strani, broš. 70
Št. 10. Andrej Ternouc
Spisal Ivan Albrecht. Reljefna karikatura in minulosti. 53 strani, broširano 25
Št. 11. Peterčkove poslednje sanje
Spisal Pavel Golja. Božično povest 35
Št. 14. Denar
(Dr. Karl Engliš). Narodnogospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogris. 236 strani, broš. 30
Št. 15. Edmond in Jules de Goncourt
Spisal Renée Maupérin 40
Št. 16. Življenje
Spisal Janko Samec. Pesmi, 112 strani, broširano 45
Št. 17. Verné duše v vica
Spisal Prosper Mérimée. Povest 80 strani, broš. 30
Št. 19. Potopljeni zvon
Spisal Gerhart Hauptman. Drama, bajka v petih dejanjih. 124 strani, broširano 50
Št. 20. Gompaci in Komurasaki
Spisal Jul. Zeyer. Japonski roman. Prestavljeno iz češčine. 154 strani, broširano 45

Nekatere teh knjig so izpod peresa svetovnoznanih pisateljev. Lahko jih priporočamo ljubiteljem leposlovja, ker vemo da jih bodo zanimale.

knjižnica

Št. 21. Dvanajst kratkočasnih zgodbic, II.
Spisal Fridolin Zolna. 73 strani, broširano 25
Št. 22. Kreutzerjeva sonata
Spisal Lev Tolstoj. 60
Št. 23. Antigone
(Sophokles). Zalna igra. Pisl-venil C. Golar. 60 str., broš. 30
Št. 24. Poslednji dnevi Pomejev
Spisal E. L. Bulwer. I. del. 353 strani, broširano 90
Št. 25. Poslednji dnevi Pompeja
II. DEL 90
Št. 26. Črne maske
Spisal L. Andrejev. Poslovenil Josip Vidmar. 82 str., broš. 35
Št. 27. Brezposelnost in problemi —
(Fr. Erjavce). 80 str., broš. 35
Št. 29. Tarzan sin opic
Spisal Edgar R. Burroughs... 120
Št. 31. Roka rok
Spisal L. Lipovec 25
Št. 32. Živeti
Spisal L. Lipovec 25
Št. 35. Vojna z Jugurto
Gaj Salustij Krisp. Poslovenil Ant. Dokler. 123 strani, broš. 50
Št. 36. Listki
Spisal Ksaver Mcško. 144 str. 65
Št. 37. Domače živali
Spisal Dantmir Felgel 30
Št. 38. Tarzan in svet
Edgar R. Burroughs 1—
Štev. 39. La Boheme
Spisal Henry Murger. 90
Št. 40. Misterij duše
(Dr. F. Goesti) 1—
Štev. 48. Tarzanove živali
Spisal Edgar R. Burroughs .. 90

Štev. 49. Tarzanov sin
Spisal E. R. Burroughs. Trdo vezano 120
Št. 50. Slika De Graye
Spisal Oscar Wilde 150
Št. 51. Slov. balade in romance
Spisal C. Golar 80
Št. 54. V metežu
Spisala Marija Kmetova 1—
Št. 55. Namisljeni bolnik
Spisal Moliere 50
Št. 56. To in onkraj Sotle
Spisal Fridolin Zolna 30
Št. 58. Glad
(Hamsun) 90
Št. 59. Zapiski iz mrtve. ga doma
(Dostojevski). I. DEL 1—
Št. 60. Zapiski iz mrtve. ga doma
(Dostojevski). II. DEL 1—
Št. 61. Bratje in sestre
(C. Golar). 75
Št. 62. Idijot
Spisal ruski pisatelj Dostojevski. I. DEL 90
Št. 63. Idijot
II. DEL 90
Št. 64. Idijot
III. DEL 90
Št. 65. Idijot
IV. DEL 90
Vsi 4 deli 325
Št. 66. Kamela, skozi uho šivanke
(Frant Langer). Veselolgra .. 45

Naročite pri: **KNJIGARNA "G. N."**
216 WEST 18th STREET **NEW YORK, N. Y.**

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Zdravniški drжавi.

Zahvala

Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki so nam bili ob strani v času težke bolezni in smrti našega dragega soproga in očeta —

JAKOBA JAŠOVICA

Pokoju je bil rojen 1. 1877 v Lokah pri Šmartnem Tuhinju. V Ameriki je bival 26 let. Umrl je 23. novembra 1934 za vnetjem možganske mrene ter ni bilo pomoči kljub operaciji najboljših zdravnikov.

Spadal je k Slov. Samostoj. Podpornemu Društvu v Waukeganu.

Najlepša hvala družinam Frank in Luka Kuhar, družini Frank Mali ter Miss Jennie in Ameliji Celarec, Olgji Cerk in Mr. Vincent Naradu za trud in pomoč v bolezni kakor tudi po pogrebu.

Hvala enako Slov. Sam. Podp. Društvu za lep venec in spremstvo pri pogrebu.

Najlepša hvala vsem, ki so poslali na krsto pokojnega številne krasne vence in cvetje v znak prijateljstva in sočutja, vsem, ki so dali za pogreb svoje avtomobile na razpolago, in vsem, ki so pokojnega pokopali in se njegovemu pogrebu udeležili.

V starem kraju zapuša tri brate in eno polsestro, tukaj pa žalujejo ostale:

ANTONIJA JAŠOVIC, soproga;
FRANK, sin; **MARY**, hči;
ANTON CELAREC ml., zet.

Waukegan, Ill., 6. decembra 1934

PARIZ IMA NOVO SENZACIJO

Najnovejša senzacija Pariza je Arabec, ki mu pripisujejo posebno proroški dar. Do svoje popularnosti je prišel mož pogolem naključju. Nedavno je prišel iz Afrike in klatil se je po Parizu. Ko je stopal nekoga dne v svoji oguljeni in raztrgani obleki po zakotni pariški ulici, je srečal damo, ki jo je tebi nič meni nič prijel za roko in jo zmedenogovoril. Končno jo je skoraj nasilno potegnil na dvorišče bližnje hiše. V naslednjem trenutku se je pa porušila nizka hiša na kraju, kjer sta dama in Arabec malo prej stala. Ko si je dama od silnega strahu nekoliko opomogla, in se je hotela Arabecu zahvaliti, da jo je rešil, ga ni bilo več.

Toda pariška javnost je kmalu zvedela za ta zanimiv dogodek in vsa njena pozornost se je obrnila na skrivnostnega Arabeca. Pariški listi so priobčili poročila o čudežni rešitvi tovarnarjeve žene, ki je najela več spretnih detektivov, da bi našli zagoneznega moža. In res so ga kmalu našli. Ta čas se je pa že oglasilo mnogo podjetnih Parižanov, ki so hoteli na Arabecu dobro zaslužiti.

Organizirali so živahno reklamo in proglasili Arabeca za dobrega vedežvalca. Takoj je nastalo celo društvo manažerjev, čijih prva skrb je bila izpremeniti potujočega Arabeca v salonskega vedežvalca. Najprej so odpeljali Arabeca v kopalnico, kjer so ga pošteno okopali, potem pa h krojaču, da je dobil moderno obleko. Končno, ko je bil Arabec že dovolj kultiviran, so mu najeli palačo, kjer prorokuje zdaj ljudem bodočnost.

Društvo manažerjev je z omejeno zavezo je vložilo v to podjetje precej denarja in seveda hoče zdaj kovati iz njega masten dobiček. Čeprav so določili zelo visok honorar — za vsak pogovor z vedežvalcem 2000 frankov — so začeli naivni Parižani takoj v množicah prihajati k Arabecu. Reklama je vedno živahnješa, izredne proroške lastnosti srečnega Arabeca kujejo podjetni manažerji v zvezde in zato ni čuda, da je postal vedežvalec naenkrat največja znamenitost Pariza. Mož rad deli nasvete, daje informacije o privatnih zadevah in prorokuje ljudem, ka jih čaka v življenju. Dan za dnem prihaja k njemu več ljudi, ki bi radi videli svojo bodočnost. Arabec se drži preizkušene načela svoje slavne kolegije Pythie, tudi on odgovarja dvoumno, tako da ima

vedno prav. Seveda bi mu pa vsa njegova spretnost nič ne pomagala, če bi ga usoda slučajno ne zanesla v Pariz, kjer je za take prismođarije še vedno dovolj bogatih in naivnih ljudi.

EDEN GOVORI, DRUGI RAČUNA

Mnogi ljudje z največjim užitekorn klepetajo. Zgovorni ljudje neradi paste drugega do besede, vedno hočejo govoriti sami, vse vedo in na vse se spoznajo. So pa v tem pogledu še posebn primeri, ko gre najbrž za motnje v možganih ali žlezah. En tak primer proučujejo zdravniki v Ameriki. Gre za soferja, ki govori noč in dan. Moža se je pripeljala nesreča, da je povozil na križišču do smrti deklico. Pravno je kazalo, da to ni zapustilo na njem nobenih sledov, toda v resnici ni bilo tako. Čez nekaj ur je začel sam s seboj govoriti in govoril je nepretrgoma izvenšči nekaj ur, ko se je pogreznil v globoko spanje. Tako govori čez delj časa, drugače pa ne kaže nobenih znakov duševne bolezni. Na vsa vprašanja odgovarja pamet-

no in logično. Nobeno sredstvo, kar so jih preizkusili zdravnik na njem, da bi ga izlečili, nič ne pomaga.

Podoben primer proučujejo zdravniki tudi v Chicagu. Neki inženjer že več tednov neprestano računa. Tudi on računa noč in dan, glavo si beli z najtežjimi matematičnimi problemi. Nedavno se je udeležil natečaja za gradnjo velikega mostu. Nagrade ni dobil, čeprav je žrtvoval za svoj načrt mnogo časa in truda. In od takrat neprestano računa. Tudi tu gre najbrž za motnje v živčnem sistemu in zdravniki upajo, da bodo nasrečnejša končno le izlečili.

6 LETEN DEČEK — VODJA VLOMILCEV

Sodišče v Plymouthu na Angleškem je te dni sodilo tatiško tolpo, kateri je načeloval šestleten deček, in v kateri je bil najstarejši član 16 leten fant. Že pred nekaj tedni je sodišče oddalo v poboljševalnico tolpo mladostnih vlomilcev, ki so bili stari 10—18 let. Ko so tisto tolpo prišli in obsodili, so pričakovali, da bo mnogih vlomov sedaj vendarle konec. Toda upanje se ni uresničilo. Skrajno prepredne tatvine in vlomi so se nadaljevali. Prvovrstni detektivji sloveče londonske policije so bili na delu, da bi prijeli vlomilce, o katerih so mislili, da je kaka nevarna londonska tolpa. Končno so pa detektivji v svoje veliko presenečenje ugotovili, da je ta tolpa sestavljena iz samih otrok. Ko se zasledovali vlomilce, se je policiji čudno zdelo, da so zločinci mogli vlamljati v zaklenjena stanovanja, ne da bi poškodovali kako ključavnico. Nazadnje so ugotovili, da je šestletni voditelj vlomilske tolpe vsakokrat zlezel skozi malo okence v pralnico, odtod v hišo, kjer je odprl vrata ali okna in spustil notri svoje tovariše. Po opravljeni tatvini so mali tolovaji po isti poti zopet izginili, ko so še poprej okna in vrata skrbno zaprli. Ti otroci so imeli na vesti že več kot 40 vlomov ter so pokradli blaga in denarja za nad 1000 funtov. Pred sodniki noben teh mladostnih zločincev ni pokazal najmanjšega kesanja in mladi tatvini so se iz vsega kar norčevali. Oddali so jih v poboljševalnico.

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmuta-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC. —

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljše prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

42

Pekova mama se prebudi iz omedlevice; toda njene vpadle oči gledajo brez razumevanja ter pri tem s tresočimi rokami tiplje svojo mokro nočno obleko.

— Saj ni nič, mama! — jo tolaži Zorž. — Te cunje se bodo že zopet posušile. Voda je manj nevarna kot pa ogenj! — Oddahne se in se ozre na okoli stoječe. — Prosim, ljudje, primite malo! Mamu moramo prenesti k meni v hišo. Položiti jo moram v svojo delavnico, saj je ne moremo nesti skozi nobera vrata.

Šest pograbi naslonjač. In kot "sveto mučenico" v procesiji nesejo pekovo mamu v Zoržovo kovačnico.

Na pogorišču je bil sedaj Purčeler zopet gasilski poveljnik položaja. Zdaž ukaže brizgati vodo skozi okno v gorečo sobo, zdaž zopet na streho. Ko vodnjak že ne da več vode, postavi Purčeler med brizgalno in potokom vrsto ljudi, ki so si v škafih podajali vodo. Ko ljudje izprevidijo, da pri goreči hiši ni mogoče ničesar več rešiti, kmalu omagajo v svoji vne-mi. Samo mala gruča ljudi še vedno pridno prinaša vodo. Med temi neumornimi ljudmi sta tudi Matej in Vrona s svojim očetom. Vsi trije so zasopljeno prihiteli k pogorišču, ko so pekovko na njenem usnjatem prestolu odnesli. Pri pogledu na Zorža, katerega je bilo v pogoreli in z ometom pokriti obleki, z očnelim in okrvavljenim obrazom komaj mogoče spoznati, je Vrona ohmolknila in prebledela. In ko nosi težke kafe z vodo, nemirno posluša vsako besedo, ki je bila izgovorjena v njeni bližini.

Okoli poslovnice pekarnice, ki je zvrčal vso krivdo ognja na brezbriznost svojega pomočnika in ki je tožil, da je mnogo izgubil, se je zbrala glasna množica. Poslovodja je tožil, da je sedaj brez službe in da je izgubil skrinjo s svojimi stvarmi in prihranjenim denarjem.

— Kdo mi bo povrnil mojo škodo? Pekovka? Saj nima ničesar več. Vse svoje premoženje je imela v zadolžnicah v omari. In njena trgovina je uničena. Hiša ji je pogorela do tal. Za njo tudi ne bo ničesar dobila, ker je bila preskopa, da bi jo bila zavarovala.

Ta vest je v Purčelerju zbudila spomin. Zamisljen gleda za iskrami, ki so letele skozi razsvetljeno noč, pokliče namestnika, da mesto njega za nekaj minut prevzame poveljstvo ter teče na cesto. V naglici izgubi svetlo čelado ter se mu ne zdi vredno, truda, da bi jo pobral. Ko pride do svojega vrta, mu pride Karolina od osvetljenih vrat nasproti. V naročju nosi otroka, ki ga je proti mrazu zavila v odejo.

— Hvala Bogu, Tone, da si prišel domov! — jeclja žena. — Sama si ne znam pomagati. Tonček ne ostane sam v sobi, vendar pa mora biti kdo spodaj, da pazi, da se kaj ne zgodi. Naši ljudje so vsi šli in samo pogled, kako iskare obletavajo našo hišo. Za božjo voljo, Tone! V takih skrbih sem!

— Karolina! — kašlja Purčeler, — ali nimaš malo denarja na roki?

— Toda, Tone! Kako pa naj imam denar? Saj mi ga nikdar ne daš.

— Nekaj moraš imeti! Rabim ga!

Njegova razburjenost ji povzroči še večje skrbi.

Tone, povej mi vendar, kaj imaš?

— Povsod nesreča! Ravno letos se mi morda zgoditi, da ne mislim na zavarovalnico.

— Jezus, Marija! — Karolina se oklene njegove roke.

— Kolik opa potrebuješ? Tončkovo hranilno puščico imam zgoraj —

— Sem ž njo!

Oba skočita v hišo in po stopnicah navzgor. V sobi gori svetilka, spalnica je bila brez luči in razsvetljeval jo je samo sijaj pogorišča. Kot plesoče zvezde padajo mimo okna iskare.

— Bodi priden, srček, — tolaži Karolina jokajočega otroka, medtem ko iz svoje skrinje za perilo izvleče majhno puščico. — Ključa nimam, — jeclja Karolina. — V cerkvi sem ga položila Materi božji v roke.

Purčeler pograbi škafčico, gre naglo v sosednjo sobo in strga ključavnico s hranilne škafčice svojega otroka. Dva najst zlatnikov se skotali po mizi. Purčeler jih naglo spravi in steče iz hiše. Na pogorišču najprej poišče knjigoveza, pa ga ne najde. Tekel je domov, je skical otroke in pomočnike, da so polivali streho njegove domačije, na katero so padale iskare ter ravno pleza po lestvi, ko pride Purčeler.

— Ti! Bodi tako dober, samo za trenutek, — mu zakliče Purčeler.

Knjigovez pa mirno vleče vedro vode po lestvi ter ga ponudi svojemu sinu.

— Kaj pa je, gospod Purčeler?

— Tukaj! Vzem! Tukaj ti prinašam denar za zavarovalnico! Bodi pameten in vzemi! — Purčeler mu hoče zlatnike potisniti v roko. Knjigovez pa tišči pest in zmaje z glavo.

— Vzem! vendar! Ko bi plačal včeraj, ali pa šele danes, je vse eno! — In možu hoče potisniti denar v žep jopiča.

Knjigovez se brani in se mu umakne.

— Ne, gospod Purčeler! Kot zastopnik zavarovalnice tega ne bi mogel zagovarjati. Opominjal sem vas, pa me niste poslušali. Sedaj ne morem ničesar več napraviti. Jutri, ko bo zopet vse v miru, pa lahko! Ampak nočijo, ko leti ogenj okrog? Ne! To ne gre!

V Purčelerju vzplamti jeza.

— Tak si ti? Je že prav, da sem te enkrat spoznal? Saj se mi ni treba ravno pri tebi zavarovati?

— Oče! — se z razsvetljene strehe zaslisi dečji glas. — Zopet gre plamen kvišku. — Knjigovez vidi, kako se za Purčelerjevo hišo dviga nov plamen, kot bi pričela goreti slama.

— Gospod Purčeler! Glejte, da greste hitro domov! Bojim se, da boste imeli doma dovolj dela.

Purčelerjev obraz se spači; brez besede steče in niti ne opazi, da so mu zlatniki padli skozi prste. Ko pride že blizu vauške ceste, vidi gručo ljudi, ki na ves glas vpijejo. Teče, da mu odpove sapa. Pri vrtnih stopnicah se zadene ob Karolino, ki ga ni spoznala. V obupnem strahu drži otroka ter steče čez cesto, da bi ga k sosedu spravila na varno.

— Gospod Purčeler! Glejte, da greste hitro domov! Bojim se, da boste imeli doma dovolj dela.

Purčelerjev obraz se spači; brez besede steče in niti ne opazi, da so mu zlatniki padli skozi prste. Ko pride že blizu vauške ceste, vidi gručo ljudi, ki na ves glas vpijejo. Teče, da mu odpove sapa. Pri vrtnih stopnicah se zadene ob Karolino, ki ga ni spoznala. V obupnem strahu drži otroka ter steče čez cesto, da bi ga k sosedu spravila na varno.

— Gospod Purčeler! Glejte, da greste hitro domov! Bojim se, da boste imeli doma dovolj dela.

Purčelerjev obraz se spači; brez besede steče in niti ne opazi, da so mu zlatniki padli skozi prste. Ko pride že blizu vauške ceste, vidi gručo ljudi, ki na ves glas vpijejo. Teče, da mu odpove sapa. Pri vrtnih stopnicah se zadene ob Karolino, ki ga ni spoznala. V obupnem strahu drži otroka ter steče čez cesto, da bi ga k sosedu spravila na varno.

— Gospod Purčeler! Glejte, da greste hitro domov! Bojim se, da boste imeli doma dovolj dela.

MRLIČ POTUJE Z ŽELEZNICO

Neka družina iz Gabrova blizu Sofije je potovala v Sofijo. Tu pa je enega izmed njih v malem hotelu zadela kap. Prestrašeni sorodniki so bili sedaj v skrbeh, kako bodo mrliča spravili v Gabrov, ne da bi to preveč stalo. Naredili so imeniten načrt, ki pa se je slabo obnesel. Sorodnikovo smrt so enostavno prikrili. Ko so odbajali na postajo, da bi se odpeljali z vlakom domov, sta dva zgrabila mrtvega sorodnika pod pazduho in ga vlekla s seboj. Na vprašanje mimoidoših, zakaj moža tako vlačijo s seboj, so odgovorili da je revež tako pijan, da ga ne nosijo noge. Na postaji so za mrliča vzeli listek I. razreda, kjer se navadno vozi malo potnikov. Zvlekli so ga v I. razred, posadili v kot, mu potisnili klobuk čez oči, kakor da bi spal, vzeli listek pa vtaknili za klobuk, da bi sprevidnik takoj vedel kako in kaj. —

Sami so se pa naglo umaknili v III. razred. Malo pred postajo Gabrov pa sta dva sorodnika zopet prišla v kupe po mrliča. V kupeju sta našla drugega potnika, svojega sorodnika pa ne. Zbrala sta ves pogum in vprašala, kje je ostal oni gospod, ki je tamle v kotu sedel. Tuji potnik pa jima je odgovoril, da se je oni gospod zelo nedostojno vedel, da na nobeno vprašanje ni hotel dati odgovora in da je na zadnji postaji hvalabogu izstopil. Ko je vlak prišel v Gabrov, so sorodniki naglo odšli domov, da bi ne imeli opravka s policijo. Toda drugi dan so že dobili od policije povabilo, naj se zglase tam. Na policiji so jim povedali, da so na železniškem tiru njihovega sorodnika našli mrtvega. Policija je iskala "mrliča". Sedaj so sorod-

PETROLEJ V SOVJETSKI UNIJI

Ruski delavec, zaposlen pri ruskih petrolejskih vrelcih v Baknu. Sovjetska unija je silno bogata na petroleju. Edinole Zdržene države bi jo utegnile v tem oziru prekositi.

niko morali povedati kako in kaj. Tedaj je policija poiskala tudi tistega potnika, ki se je vozil z mrličem v I. razredu. Ko so ga zaslišali, je povedal, da se je vozil skupaj z nekim potnikom, ki je bil nedostopen za vsak razgovor. Ko je na neki postaji vlak naglo ustavil, je molčeč potnik omahnil naprej in padel. Ko ga je hotel dvigniti, je videl da je oni mrtev. Ker se je bal, da bi mu kdo ne očital, da ga je on umoril, je mrtvo truplo vrzel skozi okno na železniški tir. To ga je tako razburilo, da je moral takoj leči v posteljo.

NAPRSTNIK PRAZNUJE 250 LETNICO

Celo tako majhna, neznatna stvar kakor naprstnik, obhaja svojo obletnico. Njegov izumitelj se imenuje Nicolaus Betschoten, zlatar iz Amsterdama. Čemu nam služi naprstnik, ni treba posebej opisovati, kakaj gotovo ni človeka na širnem svetu, ki ne bi bil skromne, a koristne reči videl vsaj enkrat v svojem življenju.

Z naprstnikom je kakor z večino izumov. Tudi njega so izumili — slučajno. Neki dan, bilo je leta 1684., je hotel Betschoten priti zlatu zaponu na usnjen pas. Ker je bilo zlato posebno trdo, in ga je igla s težavo vrtala, ni čuda, da si je zlatar prst večkrat ranil. Premišljeval je, kako bi si pomagal, in v glavo mu je šnila misel, da bi si konec prsta lahko zavaroval s kovinsko kapico. Tedaj gotovo ni slutil, da bo njegov izum postal tako popularen in v vsakdanjem življenju tako nenadomestljiv.

Betschoten je izdeloval samo na roko tolečne naprstnike iz zlatih kovine. Pogosto jih je okrasil z dragocenimi kamni. In prav te majene stvarce so mu prinesle ogromno premoženje.

Prvi, torej najstarejši naprstnik, ki ga je napravil Betschoten, je zdaj v amsterdamskem muzeju. Je iz čistega zlata. Na notranji strani so mu vrezane črke izumitelja z letnico 1684. Danes ga ni koda na zemlji, kamor ne bi prodrla ta mala kapica, ki varuje prst pred zbadanjem šivanke. Morda so izjema samo Grenlandke in Kanačkatkinje, ki šivajo z ribjo kostjo.

Advertise in
"Glas Naroda"

"GLAS NARODA"
zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

GORILA — GOSPODAR JE DŽUNGLE

Polovico belgijskega Konga in velik del francoske centralne Afrike pokrivajo divje džungle. Nedavno se je posrečilo italijanskemu raziskovalcu prodreti v te džungle in seznaniti se z življenjem in običaji njihovih prebivalcev. Samo Mambuti, pritlikavske kreature zamorskih plemen, si upajo v deželo Ngage ogromne gorile, kraljice prostranih pragozdov. To zamorsko pleme je najprimitivnejše izmed vseh afriških plemen, je pa tudi najbolj neodvisno in najsrečnejše. Koče si spletajo Mambuti iz vej, zveri in rastline jim nudijo hrano in obleko. Denarja sploh ne rabijo, ker imajo proti drugim afriškim plemenom še to prednost, da možje ne plačujejo svojih žen v gotovini.

Potovanje skozi pragozdove v belgijskem Kongu in francoski centralni Afriki ni baš prijetno, kajti človek naleti na vsakem koraku na težke ovire. V divjem pragozdu se skoraj ne more orientirati; brez domačinov, ki edini znajo premagovati take ovire, bi se tuje izgubil. Zato si je italijanski raziskovalec zagotovil spremstva pritlikavih zamorcev, ki so mu spretno utirali pot skozi svojo deželo in vestno sledili svojemu največjemu sovražniku gorili. Tako je lahko italijanski učenjak opazoval čredo goril in njihovo zanimivo življenje.

Največje zanimanje v teh džunglah vzbujajo čreda pod vodstvom velike gorile samea. Pritlikavi zamorci imajo za vse opice svojega pragozda imena, veliki gorili pravijo "silni mož". In res je to opica, v kateri je vtelesena sila. V evetu mladosti in razvoja je merila ta opica od peto do prstov iztegnjenih rok 2,50 m. Sledovi njenih nog so bili štirikrat tako globoki, kakor stopinje domačinov. Ta gorila ima srebrenkasto črno dlako, na hrbtu krajšo. Vsaka njena kretnja kaže izredno njeno moč in spretnost. Divji izraz njenega obraza izdaja na prvi pogled nevarnega sovražnika. Gorila Kitumbo s svojo družino — tremi ženami — eno napol odraslo, eno pa še čisto mlado, je tvorila potujočo skupino in italijanskemu raziskovalcu ni preostajalo nič drugega, nego hoditi tiho in previdno od jutra do večera, da se je nevarni gorili izognil.

Gorila rabi mnogo hrane in zato se neprestano seli iz kraja v kraj. Nekoč je Italijan presenetil čredo goril v kraju, kjer pragozd ni bil tako zaraščen, pač je pa raslo tam mnogo divje zelene. Gorile so zele tako hlastno žrle, da je kmalu izginila. Poleg te rastline jedo gorile naraje bambusove poganjke in divje banane. Zaradi svoje požrešnosti morajo iskati vedno novo pašo in zato prenočujejo vsako noč drugje. Sporazumevajo se med seboj z zvoki, ki ima vsak izmed njih svoj poseben pomen.

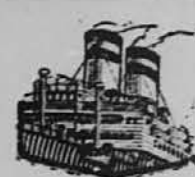
Če zadoni skozi pragozd rezek zvok gorile, je treba bežati,

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

12. decembra:
New York v Hamburg

14. decembra:
Majestic v Cherbourg
Washington v Havre
Conte di Savoia v Cenosa

15. decembra:
Paris v Havre
Bremen v Bremen

19. decembra:
Albert Ballin v Hamburg

21. decembra:
Olympic v Cherbourg

26. decembra:
Deutschland v Hamburg

29. decembra:
Ile de France v Havre

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

ČE STE NAMENJENI V
JUGOSLAVIJO

POTUJTE POPOLNOMA UDOBNO PREKO HAVRE NA OGROMNIH
FRENCH LINE EKSPRESNIH PARNIKIH:

"PARIS" "ILE de FRANCE"

15. Dec. — 9. Marca 29. Dec. — 19. Jan.

HITRA VOŽNJA — IZBORNIA POSTREŽBA — KRASNE KABINE
V TRETJEM RAZREDU ZA DVE IN ŠTIRI OSIBE

Svetovno slavna francoska kuhinja. — Brezplačno vino z obedi.

VAŠA PRILJAGA POTUJE Z VAMI DO CILJA

Za nadaljnja navodila in karte pišite na —

SLOVENIC PUBLISHING CO. **LEO ZAKRAJSEK**

TRAVEL BUREAU GENERAL TRAVEL SERVICE, Inc.

216 West 18th St., New York City 302 East 72nd St., New York City

French Line

Poleg poučnih knjig, muzikalij, iger, pesmi itd., imamo
v zalogi precej nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi, importiranih iz starega kraja.

Slovenski molitveniki:

SVETA URA
v platno vez 30
v fino usnje vez 1.50
v najfinije usnje vez 1.80
v najfinije usnje trda vez 1.80

SKRBI ZA DUŠO

v platno vez 30
v fino usnje vez 1.50
v najfinije usnje vez 1.80

RAJSKI GLASOVI

v platno vez 30
v usnje vez 1.20
v fino usnje vez 1.50
v najfinije usnje vez 1.60

KVISKU SRCA

v limitirano usnje vez 60
v usnje vez 30
v fino usnje vez 1.50
v najfinije usnje vez 1.80
v bel celluloid vez 1.20

NEBESA NAŠ DOM

v ponarejeno 1.50
v najfinije usnje vez 1.50
v najfinije usnje trda vez 1.60

Hrvatski molitveniki:

Ujehaj starosti, fina vez. 1.50
Slava Bogu, a mir ljudem
fina vez. 1.50

Knjigarna "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.

Knjigarna "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.

Knjigarna "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.

Knjigarna "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.

Knjigarna "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.

Knjigarna "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.